

De Balans

November 2020 - Jaargang 42 nummer 1

Herfst editie

In deze Herfst editie is er het begin van een nieuwe serie: Morphy's Tijdlijn. Driemaal raden van wiens hand dat is 😊.

Helaas maar één verslag van een externe wedstrijd. Zijn er wel meer rondes live gespeeld?

In ieder geval zijn we online als club ook bezig, maar daarvan verscheen nog geen verslag. Wie neemt dat op zich?.

Timo start met een nieuwe analyse rubriek en Jos ging uitgebreid in op een uitdaging op ons forum.

Peter onderwijst ons over Sleutelvelden.

Thomas stelt zich voor en Peter laat zien dat Rode Lopers wel degelijk kunnen combineren.

Veel leesplezier en een fijne herfst gewenst!

Jos Heesen

redactie

Colofon

De Balans is het clubblad van UCS De Rode Loper en verschijnt minimaal 4x per jaar.

Kopij kun je sturen naar : redactie@ucsderodeloper.nl

Redactie :

- Peter Das
- Jos Heesen
- John Temming
- Kees Volkers

Voor meer informatie over UCS de Rode Loper:

www.ucsderodeloper.nl

waar ook ons forum te vinden is.

UCS de Rode Loper is opgericht op: **25 november 1930.**

Ereleden van de club zijn:

- Nico van Harten
- Jan Polders.

Inhoud:

• Morphy's Tijdlijn	03
• Eerste wint nipt	05
• Rode Loper Online	07
• Velimirovic	08
• Sleutelvelden	11
• Rode Lopers combineren	16
• Even voorstellen	18
• Had ik toch gelijk	22
• Timman-Velimirovice	28
• The Seventh Seal	32
• Oplossingen	33

Morphy's tijdlijn

Jos Heesen

De serie van dit jaar zal de levensloop van mijn schaakheld, *Paul Morphy*, afzetten tegen de wereldgebeurtenissen van zijn tijd.

Morphy's geschiedenis	Jaartal	Wereld geschiedenis
Van 1829 tot 1841, leefde Alonzo Morphy (vader van Paul) en de familie op het adres 1113 Chartres Street in het French Quarter van New Orleans. In dit huis werd Paul geboren. Later kwam het huis in bezit van Pierre Gustave Toutant Beauregard (1818-1893), de bekende generaal van de Confederatie. Hij woonde er slechts gedurende de winter van 1866-67. Later kwam het huis in het bezit van de schrijfster Francis Parkinson Keyes (1885-1970), die daar het boek <i>The Chess Players</i> (hoofdpersoon Paul Morphy) schreef.	1836	Op 24 februari verkrijgt Samuel Colt het patent op de revolver. In april bouwt hij zijn eerste fabriek in Patterson, New Jersey, dan een van de snelst groeiende industriegebieden van de Verenigde Staten. Op 17 mei wordt Wilhelm Steinitz, Tsjechisch-Oostenrijks schaker, geboren. Op 10 juni overlijdt André-Marie Ampère, Frans natuur- en wiskundige. Hij was een van de ontdekkers van de elektriciteit
Op 22 juni geboren	1837	Op 4 maart wordt Martin van Buren de 8 ^{ste} President van de VS. Op 20 juni wordt de 18 jarige Victoria koningin van Engeland
1 jaar oud	1838	Samuel Morse demonstreert zijn telegraaf voor de eerste keer. De New Orleans Chess Club wordt opgericht. Secretaris is

		Ernest Morphy (1807-1874), een oom van Paul. De club heeft amper twee jaar bestaan.
2 jaar oud	1839	Louis Daguerre maakt de eerste foto van de maan
3 jaar oud	1840	Op 2 december wordt William Henry Harrison de 9 ^{de} President van de VS
4 jaar oud De Morphy familie verhuist naar 89 Royal Street (later hernoemd naar 417 Royal Street) in New Orleans.	1841	Op 4 april wordt John Tyler de 10 ^{de} President van de VS Op 14 april wordt het 1 ^{ste} detective verhaal gepubliceerd: Edgar Allen Poe's " <i>Murders in Rue Morgue</i> "
5 jaar oud	1842	Op 25 mei presenteert Christian Doppler zijn idee, dat we nu kennen als het <i>Doppler Effect</i>
6 jaar oud Paul lijkt het schaakspel onder de knie te krijgen door te kijken hoe zijn familieleden het spel speelden. Op een zomeravond, na een lange partij tussen zijn vader (Alonzo) en zijn oom (Ernest) gevolgd te hebben, verbaasde hij hen door aan te geven hoe Ernest eerder had kunnen winnen.	1843	Op 25 januari wordt de Thames Tunnel in Londen geopend, 's werelds eerste tunnel onder water. Op 1 juni begint Sojourner Truth haar carrière als activiste tegen slavernij
7 jaar oud	1844	Op 4 december wordt James Knox Polk de 11 ^{de} President van de VS

Eerste wint nipt van Doorn-Driebergen

Hans Nijland

Op 17 september vertrok ons eerste SOS-team naar Doorn-Driebergen om het daar op te nemen tegen hun eerste. Hoe zou het zijn, een externe wedstrijd schaken in corona-tijd?

Om te beginnen gingen we al niet meer gezellig met twee auto's ernaartoe, maar zoveel mogelijk apart van elkaar. Dat betekende in ons geval drie auto's, een fiets en een bus. Ook Doorn-Driebergen nam de strijd tegen het virus serieus op, zo bleek: we speelden in verschillende zaaltjes, interne Driebergers waren daar niet welkom. De borden waren diagonaal op de tafels geplaatst om zo ver mogelijk van elkaar te zitten, er was ontsmettingsmiddel, de voorzitter benadrukte nog eens een keer alle regels, riep Chris er ook bij die al naar zijn bord was gegaan, kortom, het was allemaal serieus genoeg en de wedstrijd kon beginnen.

Wij waren door ons rating-overwicht op de lagere borden licht favoriet.

Ik speelde op bord 4 een ultrakorte partij:

Mijn tegenstander dacht met **14.**

Pxe5, Dxe5 15. Lf4 een leuke combinatie te hebben. Hij had alleen niet diep genoeg gekeken en kon na **15... Pxe2+** opgeven.

Hij had al een half jaar geen echte partij meer gespeeld, dat zal er vast mee te maken hebben gehad.

Marcel speelde op bord 3 intussen een evenwichtige partij, waarin hij een minimaal plusje had. Een logische remise kortom.

Chris op bord 7 kwam al snel in een eindspel terecht met elk een loper, paard en een paar pionnen. Dat eindspel had hij kunnen winnen, zo liet hij achteraf zien, maar na een fout mocht hij niet ontevreden zijn met de uiteindelijke remise.

Van Erics partij heb ik niet veel gezien. Zijn koning hield hij lang in het midden, maar de stelling zag er veelbelovend uit, hij sloeg een remiseaanbod af, en won.

Tussenstand 3-1 voor ons en een forse overwinning begon zich af te tekenen.

Alleen...Henk op bord 5 nam het misschien allemaal iets te licht op, hield ook zijn koning in het midden, had een leuk optisch overwicht, rommelde, rommelde, rommelde, verloor daarbij wat pionnen en uiteindelijk de partij.

Intussen zag de stelling van Lisanne op bord 1 er mooi uit, maar in tijdnood gaf ze een stuk weg, en daarmee stond het weer gelijk, 3-3.

Het echte spektakelstuk speelde zich intussen op bord 6 af, waar invaller Daniël in een soort van Franse partij zijn koning aanvankelijk in het midden hield, en waarbij er een heel vreemde stelling met ongelijk materiaal op het bord kwam.

Uiteindelijk ging Daniels koning aan de wandel en begonnen zijn stukken de andere koning te bestoken. Dat hielp, zijn tegenstander zag het

gevaar misschien wel, maar lette niet goed op zijn klok, waardoor Daniël op tijd won. Ik had het idee dat zijn stelling inmiddels ook gewonnen was, maar helemaal zeker ben ik daar niet van, wel dat het 4-3 voor ons was.

Op bord 2 tenslotte was Jan bezig om een eindspel met elk wat zware stukken en een handvol pionnen netjes naar winst af te wikkelen, totdat.... hij in tijdnood misgreep en een toren moest inleveren. Maar ja, Jan is Jan, die geeft niet zomaar op als er ergens nog kansjes zijn, hij herpakte zich en vond toch nog een manier om het zijn tegenstander zo moeilijk te maken dat deze niet anders meer zag dan remise door zetherhaling.

Een benauwde, maar nuttige 4,5 - 3,5 kortom.

DRL1 - Doorn Driebergen 1

1. Lisanne Taams (2046)	- Erik Corneth (2017)	0 - 1
2. Jan Prins (1988)	- Johan de Groot (1987)	½ - ½
3. Marcel Scholten (1814)	- Gerrit Legemaat (1890)	½ - ½
4. Hans Nijland (1797)	- Rik van Drie (1873)	1 - 0
5. Henk Dissel (1906)	- Benjamin Brandt (1734)	0 - 1
6. Daniel Weise (1837)	- Herman Schreuder (1717)	1 - 0
7. Chris Regeling (1781)	- Jos Derksen (1612)	½ - ½
8. Eric van Aart (1825)	- Jan Esmeijer (1608)	1 - 0

Rode Loper – Online!

René de Korte

Beste Rode en Gouden Lopers, bij deze wil ik jullie weer uitnodigen voor de online clubavond van De Rode Loper en voor de online clubcompetitie.

Je bent weer van harte uitgenodigd om samen een lekker potje te schaken!

Zondag: Online clubcompetitie

Op elke zondagavond (van 20 tot 22 uur) spelen we het met De Rode Loper als club ook tegen andere clubs uit de KNSB-competitie.

Het tempo is echt snelschaak: 3+2, (3 minuten en 2 seconden per zet erbij) overeenkomend met de 5 minuten van vroeger.

Om mee te kunnen doen, moet je net als voor onze clubtoernooien lid zijn van onze club op Lichess (www.lichess.com – lidmaatschap is gratis).

Daarna kun je je op die site aanmelden via de link voor de battle: **Teambattle 1 november** (of de datum van een andere zondag)

Maandag: De Rode Loper Thuiszigt Cup

Op Maandag spelen we online om de Thuiszigt Cup!

Eind oktober was het spannend bovenin. Daniël verloor zijn eerste partij tegen de voorzitter, maar herstelde zich goed, door o.a. in een onderling duel te winnen van Arend. Dit bleek het later een soort van finale, want beide spelers haalden een score van 7 uit 8. Daniël blijft wel de koploper, maar er is nog van alles mogelijk!

De uitslagen en de ranglijst (drl.tuxtown.net/thuiszigt-cup/) staan online. Als je wilt meespelen, dien je je op Lichess voor 20 uur aan te melden bij de Rode Loper Thuiszigtcup.

Dragoljub Velimirović

Jos Heesen

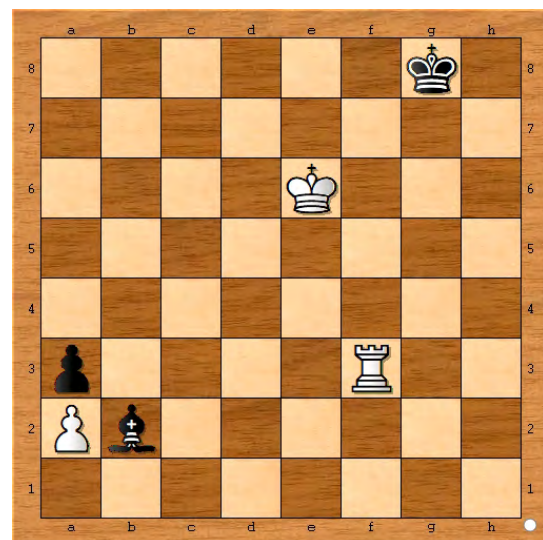
Uitgedaagd door Marcel Schouten (en Henk Dissel) schrijf ik dit stukje over een fameuze (toen Joegoslavische) Servische schaker en wel (in het Servisch Cyrillisch): Драгољуб Велимировић. Hij werd geboren op 12 Mei 1942 in Valjevo en stierf op 22 Mei 2014. Toen hij 7 jaar oud was vond zijn moeder, Jovanka Velimirović, het tijd dat hij schaken leerde. Zijzelf was voor de 2e Wereldoorlog een van de beste Joegoslavische schaaksters.

Pas op zijn dertigste kreeg hij van de FIDE de Internationale Meester titel en een jaar later de Grootmeester-titel. Hij won die titels door in die periode driemaal kampioen van Joegoslavië te worden.

In de toenmalige Wereld Kampioenschap cycli wist hij zich driemaal voor een Interzonaal Toernooi te plaatsen (Rio de Janeiro 1979, Moscow 1982 en Szirák 1987), maar bereikte nooit de Kandidaten matches. De ouderen onder ons herinneren vast nog wel de zinderende partij (of liever eindspel): Timman - Velimirović. Timman was het toernooi slecht gestart, maar het herstel zette op tijd in en hij bleef

kansen houden op een plaats in de Kandidaten Matches. Cruciaal was zijn partij tegen Velimirović. Die was al een keer afgebroken na zet 44 in een, waarschijnlijk, gewonnen stelling voor Timman.

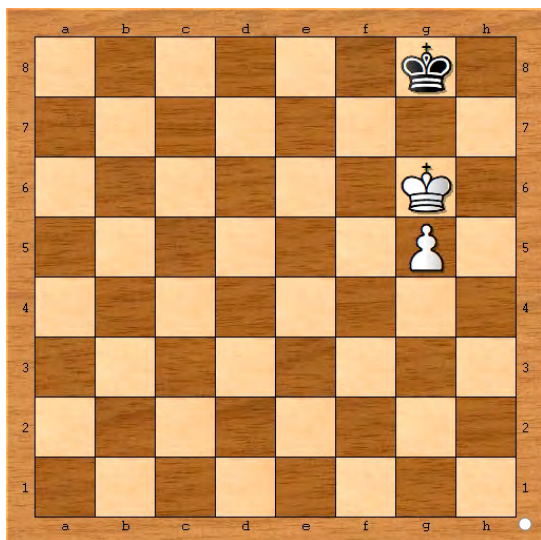
In die tijd sleepte je een afgebroken partij nog een aantal ronden met je mee. De partij zou nog tweemaal afgebroken worden voordat de beslissing viel op de 103e zet. Dit was de stelling na zwarts 77ste zet tijdens de 3e voortzetting:

Er waren toen nog geen Tablebases en moest je je eindspel wijsheid halen bij de autoriteit in die jaren, André Chéron, de schrijver van een eindspelencyclopédie. Daarin kwam deze positie ook voor, en werd beoordeeld als gewonnen voor wit. Maar dat is in de praktijk, met de 50 zetten remise regel, onmogelijk, aldus Chéron. In de partij was de

laatste slagzet op de 64ste zet, dus van die 50 zetten had Timman er al 13 verbruikt.

Het Nederlandse schaakpublie

Dus niet

4.Kf6 Kh7 5.Kf7 Kh8 6.g6

en pat, maar wel:

4.Kh6 Kf7 5.Kh7 Kf8 6.g6 Ke8

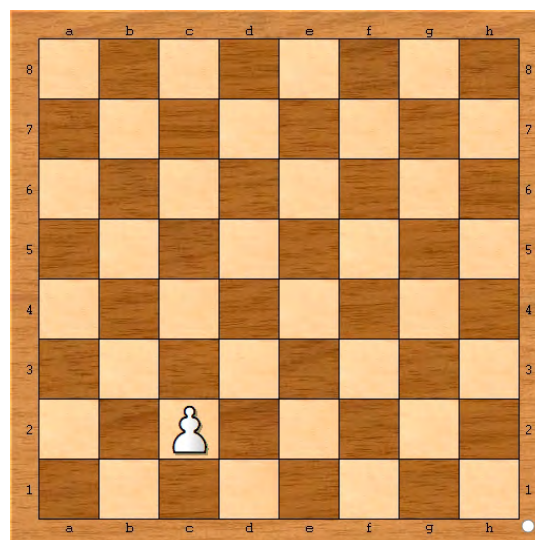
7.g7

Je kan dit onthouden, maar noodzakelijk is dit niet. Mocht het in de partij fout gaan, dan schat ik u hoog genoeg in om na Kh8 niet het fatale g6 te spelen, maar met Kg6 op uw schreden terug te komen en de pot alsnog te winnen.

Ok, dit is dus de basisstelling die we moeten zien te bereiken. Maar hoe beoordelen we nu of dit gaat lukken als de pion nog niet zover gevorderd is? Ook hier is weer een simpele regel voor; bovenstaande stelling is altijd te bereiken als de aanvallende koning een van de drie sleutelvelden van zijn pion kan bereiken.

Wat zijn nu deze velden? Welnu, de drie sleutelvelden van een pion

bestaan uit het veld twee vakjes ervoor, en de twee horizontaal aangrenzende vakjes van dit veld. Deze velden "lopen" met de pion mee; als de pion een stap vooruit gaat schuiven de sleutelvelden ook een rij op.

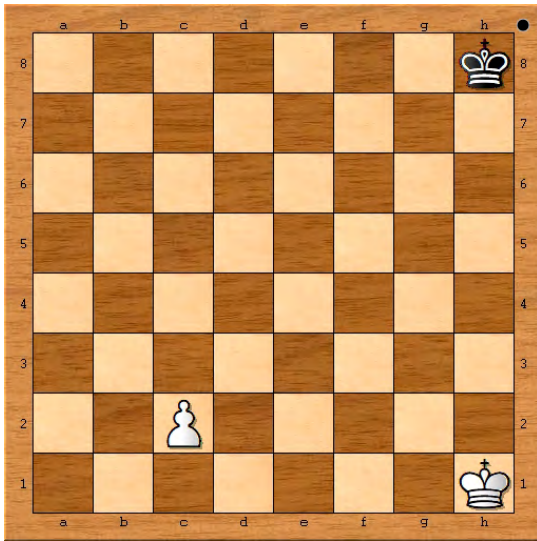

In dit diagram zijn de sleutelvelden dus b4, c4 en d4. Als de witte koning één van deze velden kan bereiken, kan hij altijd een stelling uit het eerste diagram bereiken en wint hij dus altijd. Wat een heerlijke wetenschap.

Nu denkt u misschien alles leuk en aardig, maar als ik dit bereikt heb dan moet ik nog wel alles goed doen. Dat is waar, maar als u bedenkt dat u na iedere zet op een sleutelveld moet staan met uw koning, dan speelt het eigenlijk vanzelf.

Een voorbeeld met wit aan zet. Even tellen leert dat wit het sleutelveld d4

kan bereiken, en dus moet winnen.
Eens even kijken:

**1.Kg2 Kg7 2.Kf3 Kf6 3.Ke4 Ke6
4.Kd4 Kd6 5.Kc4 Kc6**

Zoals gezegd moet wit de volgende zet op een sleutelveld komen. Dat kan met:

**6.c3 Kb6 7.Kd5 Kc7 8.Kc5 Kd7
9.Kb6 Kd6 10.c4 Kd7 11.c5**

en de winststelling is bereikt.]

Zo eenvoudig is het. Zet zelf maar eens een random stelling op, kijk of u een sleutelveld kan bereiken en speel het uit.

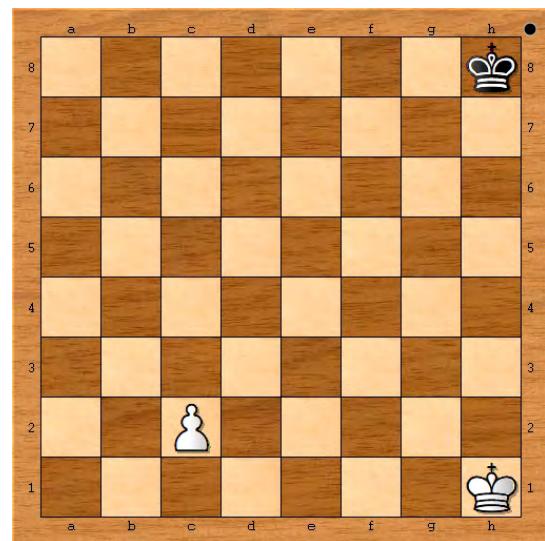
Tot nu toe hebben we alles bekeken vanuit aanvallende ogen. Maar om verder onverklaarbare redenen gebeurt het natuurlijk ook wel eens dat we de partij met de pion minder zijn. En hoewel de principes hetzelfde zijn, is dit toch iets lastiger dan aanvallen. Vergelijk het maar met uit het hoofd worteltrekken of

kwadrateren. Het idee is hetzelfde, maar toch heb ik liever het kwadraat van 7 dan de wortel.

Als de aanvallende partij wint door met zijn koning op een sleutelveld te gaan staan volgt hier natuurlijk uit dat het remise wordt als de verdediger dit kan verhinderen.

Hiervoor moeten we werken met de oppositie. Iedere keer als de koning een sleutelveld dreigt te bezetten moeten we de mogelijkheid hebben de oppositie te pakken.

We gaan weer even terug naar onderstaand voorbeeld, maar nu met zwart aan zet.

1...Kg7 2.Kg2 Kf6 3.Kf3

En nu even opletten. Als zwart met 3...Ke5 recht op zijn doel afgaat pakt wit met 4.Ke3 de oppositie en kan een sleutelveld bereiken, zie: 3...Ke5 4.Ke3 Kd5 5.Kd3 Kc5 6.Kc3 Kd5 7.Kb4

En dus speelt zwart:

3...Kf5 4.Ke3 Ke5 5.Kd3 Kd5

Als de witte koning nu op de derde rij heen en weer blijft schuiven komt hij geen steek verder zoals eenvoudig te zien is. Dus proberen we wat anders.

6.c3 Kc5

De enige zet, anders pakt wit de oppositie, en daarna een sleutelveld.

7.c4 Kc6

Omdat de sleutelvelden nu zover zijn opgeschoven zou het niet erg zijn als wit de oppositie even had gehad, We hadden dus ook naar b6 of d6 kunnen gaan, maar houdt gemakshalve gewoon aan de tegenstander de oppositie niet te geven. Als de koning nu naar d4 gaat pakken we met Kd6 de oppositie, en als de koning naar achteren gaat maakt het niet zoveel uit wat we doen. Als we maar altijd de mogelijkheid hebben om te opponeren zodra de hij op b4 of d4 verschijnt.

Ik hoop dat ik het zowat duidelijker heb gemaakt voor iedereen. Nog even samenvattend:

- De aanvallende partij wint altijd met een pion op de 5e rij, en de koning op een van de drie velden hiervoor.
(randpion uitgezonderd)
- Staat de pion nog voor de 5e rij, dan is bovengenoemde altijd te bereiken als de koning op een sleutelveld kan komen.
- Sleutelvelden zijn de drie velden voor een pion op twee rijen afstand. Bij veld e3 zijn de sleutelvelden dus d5, e5 en f5 (vanuit wit gezien)
- Als verdediger moet je door oppositie zien te voorkomen dat de aanvaller zo'n veld bereikt.

Succes!

Rode Lopers Combineren – aflevering 32

Peter Das

Ik weet niet of het anderen net zo vergaat, maar mij doet de coronatijd geen goed. Tenminste, als het op schaken aankomt. Een degelijke, lange partij is er al een tijdje niet meer van gekomen en al dat gesnelschaak is leuk, maar helpt niet om de vorm op peil te houden. Gelukkig hebben we Balans nog. En gelukkig kunnen we blijven oefenen met combineren. Ik heb weer 6 stellingen gevonden, vooral met dank aan Timo.

Net als in andere afleveringen loopt de moeilijkheidsgraad op van makkelijk naar moeilijk. De enige inzender deze keer was Timo Können, met 3 stellingen nog wel! Bedankt Timo!

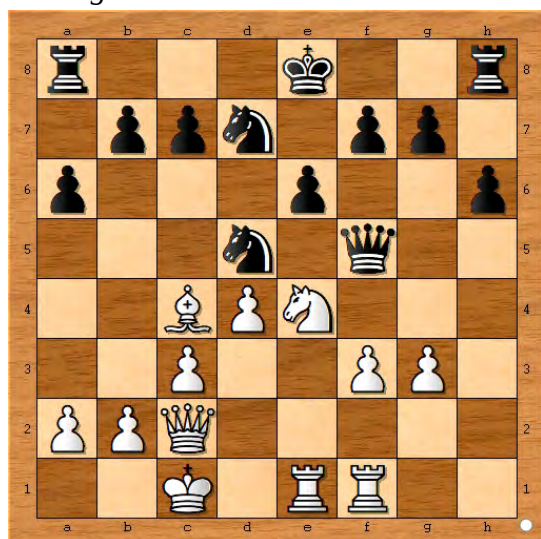
Heb jij in een van je recente of minder recente partijen een mooie combinatie gespeeld of gezien en vind jij een vermelding in De Balans een hele eer, stuur ze dan met oplossing bij voorkeur in pgn of FEN formaat (een screenshot gaat ook wel lukken) op naar drlcombinaties@gmail.com. Fragmenten uit internetpartijen zijn ook welkom, mits ze zijn voorzien van naam of *nickname* van

tegenstander, type partij (snelschaak, rapid, correspondentie, etc.) en gespeelde datum. De mooiste ervan worden opgenomen in *Rode Lopers Combineren*.

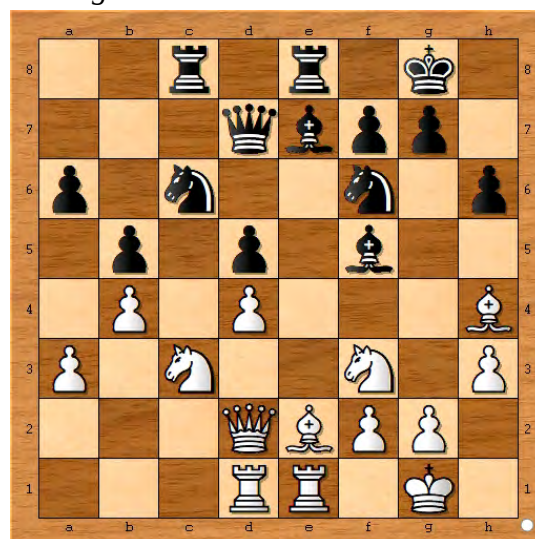
Zoals altijd staan de oplossingen achteraan in deze Balans.

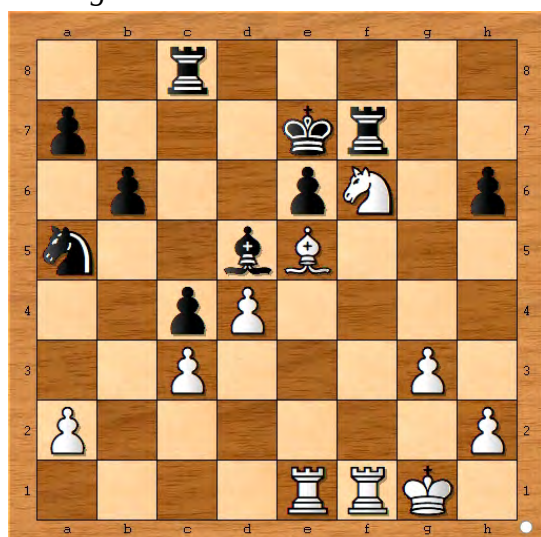
Stelling 1: wit aan zet

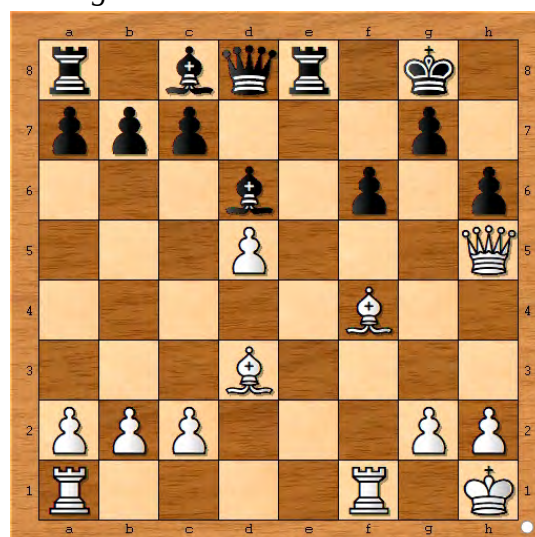
Stelling 4: zwart aan zet

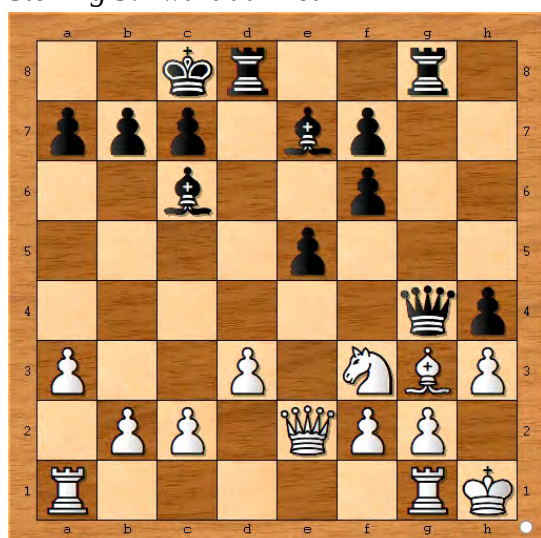
Stelling 2: wit aan zet

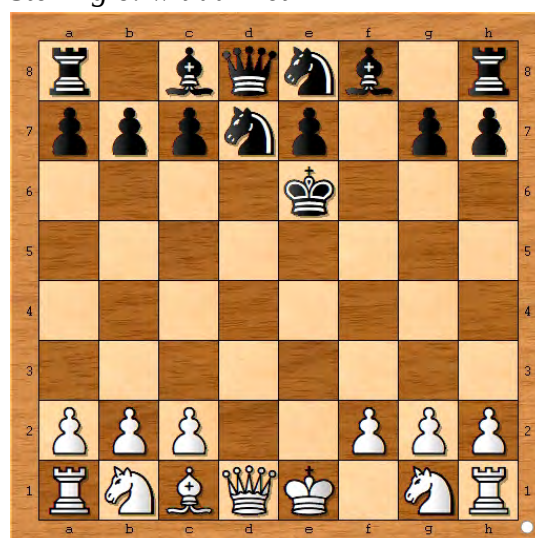
Stelling 5: wit aan zet

Stelling 3: zwart aan zet

Stelling 6: wit aan zet

Even voorstellen

Alweer heel wat Balans-afleveringen geleden stelde Els Goudriaan zich als nieuw lid op deze pagina's voor en ik vond dat toen een goed idee. Tegelijkertijd was ook al eens het plan in mij opgekomen om eens een partij uit de lagere regionen van de Interne voor het voetlicht te brengen. Het is er nooit van gekomen, maar een oproep tot kopij voor de Balans van Jos, op ons online forum, herinnerde mij aan deze ideeën. Bij deze dus.

Allereerst dus een enkel woord over mij (jaargang 1974). Na een jeugd met 12 'echte' sporten en 13 ongelukken was ik, zo ongeveer rond mijn 13de, zelf met schaken begonnen aan de hand van een schaakboek voor de jeugd – maar geen idee hoe ik daar aan kwam. Daarna heb ik de eerste drie delen van Euwes *Praktische schaaklessen* doorgewerkt, en had, volgens mij als verjaardags-kado, Timmans *Schaakwerk II*, ook doorgekeken. Veel te hoog niveau, natuurlijk, maar hij schrijft goed dus ik vermaakte me er wel mee kan ik me herinneren. Vreemd genoeg kan ik mij nauwelijks herinneren dat ik werkelijk met iemand partijtjes heb geschaakt: een keer met een jonger

neefje, misschien eens met een vriendje of mijn opa – maar veel was het in elk geval niet. Ik volgde het schaken wel (de finale van de WK-kandidatenmatch tussen Timman en Short in 1993) maar daar bleef het bij.

Toen ik na mijn middelbare school een jaar naar Cambridge in Engeland kon, om Engels bij te leren, ben ik daar zowaar lid geworden van de Cambridge University Chess Club (CUCC). Van de gespeelde partijen en mijn succes kan ik me vrijwel niets herinneren. Het was wel altijd heel gezellig, vooral de zogenaamde 'Pint a point' toernooien waren memorabel. Voor elke gewonnen partij kreeg je een Pint, zodat de betere spelers al snel de mindere werden, zodat iedereen aan het einde van de avond tevreden was. Ook hun tijdschrift, *The Dragon*, was erg leuk, gevuld met Engelse humor en analyses die mij ver boven de pet gingen maar toch leuk om te lezen waren.

Het schaken raakte op de achtergrond tijdens mijn studies Sonologie (elektronische muziek) aan het Conservatorium van Den Haag (1994-1998), en Muziekwetenschap in Utrecht (1998-2001). In Utrecht ging ik bij de Utrechtse Studenten Cantorij zingen, waar

twee andere leden fervente schakers waren, waaronder ons aller Timo. Met hem heb ik toen wel eens een enkel partijtje gespeeld, en heb er ooit zelfs eentje wonderbaarlijk gewonnen op het Ledig Erf. Desondanks heb ik sindsdien nauwelijks nog geschaakt, en zelfs die boeken van Euwe en Timman heb ik blijkbaar schandelijk afgedankt, want ze staan niet meer in mijn kast.

Het schaken kwam pas weer in beeld toen mijn eerste zoontje Nathan (jaargang 2013, twee jaar later gevolgd door broertje David) al op zijn vierde vroeg wat dat ding daar in de hoek was: een schaakbord. Terwijl ik hem wat basiskennis bijbracht, kwam mijn enthousiasme van ooit ook weer bovendrijven. Terwijl hij de Opstapjes van de Stappenmethode met mij doorwerkte, nam ik zelf de eerste drie stappen door om een en ander weer wakker te schudden. Sindsdien heb ik het verlies van de Euwe/Timman-boeken gecompenseerd door weer aardig wat schaakboeken in huis te halen (ik ben een boekenliefhebber), maar vraag me niet hoeveel ik daar al mee gedaan heb...

Ter verdediging kan ik nog aanvoeren dat er concurrentie is van mijn gezin, mijn werk (bij Muziekweb in Rotterdam) en van

mijn onderzoek, in eigen tijd, naar muziek en liturgie bij kartuizermonniken.

Desondanks werd ik dus twee jaar terug zelfs weer lid van een schaakclub – en wat ik hier in grote lijnen heb uitgespookt kunnen jullie zelf op de website bekijken. Laat ik maar zeggen dat het erg leerzaam is om te merken hoeveel je nog te leren hebt. Gelukkig zijn de avonden ook heel gezellig, hoewel dat sinds maart natuurlijk nogal onder druk staat. Nu dus maar een korte indruk van wat ik zoal op het bord meemaak op clubavonden. Ik doe mijn best om braaf de gespeelde partijen zelf te bekijken en een poging tot analyse te doen, om er misschien nog iets van op te steken. Soms kijk ik daarna nog wat een engine ervan maakt, maar bij de onderstaande partij heb ik dat zo te zien niet gedaan. De opmerkingen hieronder geven dus meer een idee van hoe ik zo'n partij bekeek dan van een per se juiste analyse...

■■■■ – ■■■■, 20
november 2019, ronde 12 van de
Interne

**1.e4 e5 2.Lc4 Pc6 3.Pf3 Pf6 4.d3
Lc5 5.c3 d5?**

Na 5...d6 vreesde ik 6.d4 maar had niet gezien dat de pion op e4

onbeschermd blijft. Je zou eerder iets kunnen verwachten als 6.O-O O-O 7.Te1 Te8, dat lijkt me ongeveer gelijk.

6.exd5 Pxd5 7.O-O Lg4?

Veronachtzaamt de maar 1 keer gedekte pion op e5. 7...Pb6 8.Lb3 Lf5 oogt bijvoorbeeld minder prettig voor wit.

8.Te1 f6

Eigenlijk een nogal overbodige zet. Ik zat in mijn hoofd met: mijn pion wordt twee keer aangevallen, maar dat paard op f3 is natuurlijk gewoon gepind. 8...O-O 9.

Pbd2 Te8 10.Pe4 Lb6 levert wel een interessante stelling op.

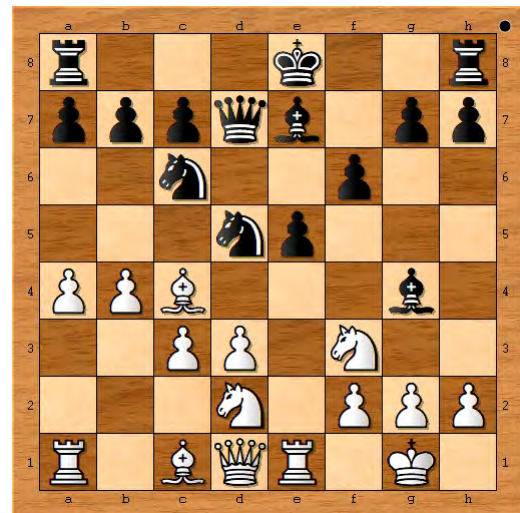
9.Pbd2 Dd7

Vanwege f6 had ik mijn plannen gewijzigd, om lang te rokeren, dat ik nu dus voorbereid.

10.b4 Le7?

Veel te passief - bovendien een erg slechte plek voor die loper. 10...Lb6 houdt uitzicht op f2, maar 11.a4 a6 12.a5 La7 is ook niet zo lekker.

11.a4!

Dit leek mij de sleutelpositie.

11...Pxc3?!

Wat had ik hier beter kunnen doen? 11...O-O-O lijkt al wat beter te zijn, met als mogelijke voortzetting bijvoorbeeld 12.b5 Pa5 13.h3 Lxf3 14.Dxf3 Pxc4 15.Pxc4 Pxc3 16.Le3 b6.

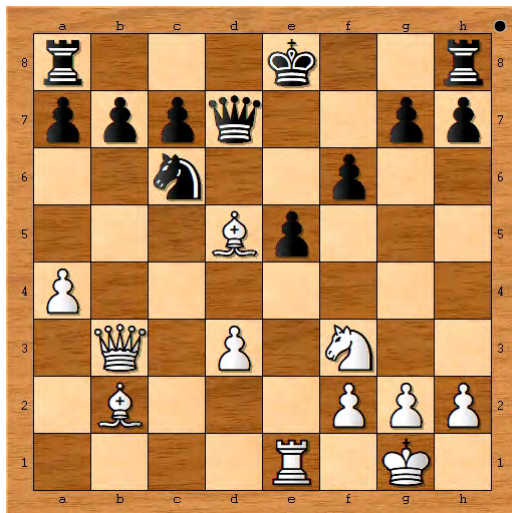
12.Db3 Lxb4 13.Lb2

Stom: die voor de hand liggende zet had ik over het hoofd gezien. Ik ben wel twee pionnen rijker, maar wat geef ik ervoor terug?

13...Lxf3 14.Pxf3 Pd5 15.Lxd5

Lxe1 16.Txe1

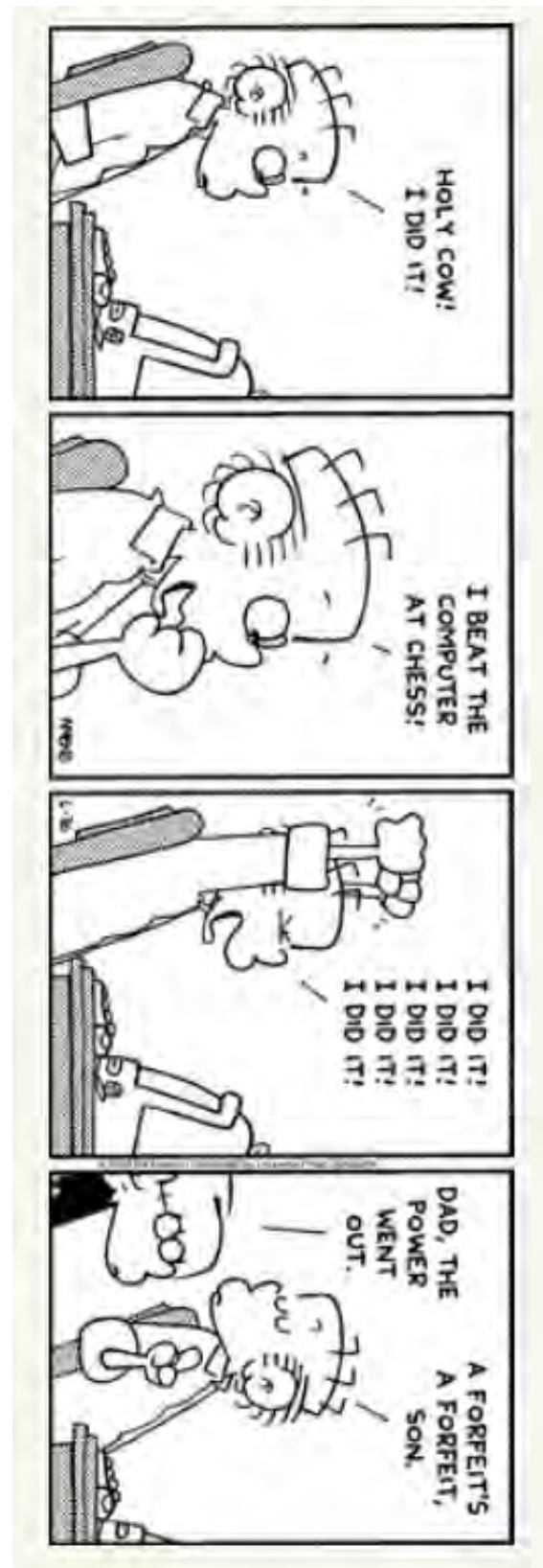

Het antwoord is dus: al mijn actieve stukken. Zie verder beneden: alles wat ik over heb staat er beroerd bij. Roel zei nog wel dat hij benieuwd was hoe dit uit zou pakken: twee pionnen plus een toren voor twee stukken. Helaas gooi ik de partij de volgende zet weg. Die zet had ik al voorbereid en deed hem vrij snel. In deze positie staat wit hoe dan ook veel beter: de zwarte stukken staan er niet al te best bij, terwijl wit zeer ruim en actief bij staat.

16...O-O-O?? 17.Le6 1-0

16...b6 17.Dc4 is ook niet goed.

16...Tb8 eigenlijk min of meer gedwongen om te voorkomen dat de dame naar b7 gaat, maar dan is het na 17.Le6 De7 18.Td1 toch ook vrij hopeloos voor zwart. Het paard staat machteloos, de torens al helemaal, de koning zwak...

Had ik toch gelijk

■■■■ ■■■■

Voor we beginnen: afgelopen seizoen is het me goed bevallen om weer eens wat partijanalyses te maken voor het clubblad. Vandaar dat ik ermee wil doorgaan, zoals in dit stukje, maar ik weet niet of het altijd leuk blijft mijn eigen partijen als materiaal te gebruiken. Daarom de oproep aan iedereen die wil om me van eigen producten te voorzien (mail: t.konnen@ziggo.nl). Niveau maakt niet uit, de enige vereiste is dat de partij je om een of andere reden speciaal interesseert: omdat je hem mooi vindt, omdat je niet goed begrijpt waarom wit won terwijl zwart toch zo goed stond of waarom dan ook. Ik kan dan een partij bekijken die ik niet zelf zo gespeeld zou hebben, iets wat zowel jou als mij een frisse blik op de zaak kan opleveren.

Maar deze keer wordt het nog citeren uit eigen werk. Aan het begin van dit seizoen moest ik tegen ■■■■, altijd een lastige tegenstander voor me. Ik kwam goed uit de opening, greep de kans om een zet te doen die er heel sterk uitzag en moest even later verbaasd constateren dat ik in een moeilijke situatie zat. De hoofdvraag hieronder is dan ook: hoe kon dat, waar zat de

verkeerde beoordeling? Gelukkig begon zwart daarna mee te werken, waardoor ik in het eindspel nog kon winnen. Had hij niet op een cruciaal moment een slechte zet gedaan, dan was het waarschijnlijk remise geworden, want ik zag niet hoe ik verder moest komen. En toch was er een mooi en eenvoudig winstplan voorhanden.

Wit: ■■■■ ■■■■

Zwart: ■■■■ ■■■■

1.d4 d5 2.Pc3 f5 3.Lg5 Pf6 4.e3

Na een paar matige ervaringen tegen het Hollands van zwart met mijn favoriete centrum-breekmethode (f3 en e4) besloot ik eens voor een meer positionele aanpak te kiezen. Met dank aan Arend, wiens lessen bij de Thuiszigt Academie me wat vertrouwen hadden gegeven dat er ook op die manier iets te bereiken valt.

4...e6 5.Pf3 c6 6.Pe5 Ld6 7.f4

Idee: ik heb een paard in het centrum gezet, jij kunt dat met je gepende paard niet nadoen.

7...0-0 8.Lxf6

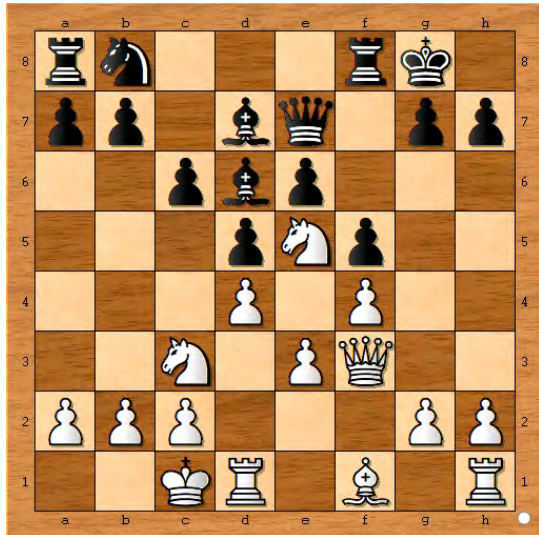
Zie vorige opmerking. Het leek me handig te ruilen vóór zwart Pbd7 had gespeeld, want nu moet er een stuk naar f6 dat daar niet zo veel te zoeken heeft.

8...Dxf6 9.Df3 De7

Dat vindt zwart blijkbaar ook.

10.0-0-0 Ld7?!

Hij had eerst Pd7-f6 moeten doen.
Nu gaat het lang duren voor het
paard er uitkomt.

11.g4!

Het uitroepen staat er alleen uit
enthousiasme. De zet zelf is logisch:
wit wil lijnen naar de koning openen.

11...Lxe5

Daar gaat de goede loper, maar
begrijpelijkerwijs vond zwart dat
mijn paard wat te dicht bij de zwarte
koning stond. Wit zal overigens
nooit zelf op g4 slaan: dat opent niet
alleen de g-lijn voor wit, maar ook
de diagonaal d3-h7.

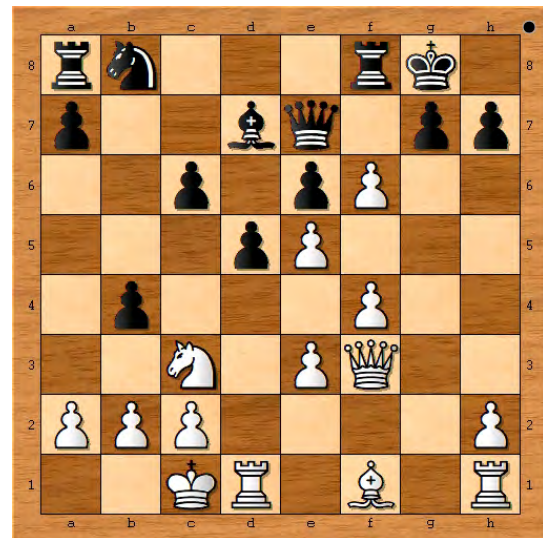
12.dxe5 b5 13.gxf5 b4?!

Uit angst om anders geen tegenspel
te krijgen slaat zwart een beetje op
hol. 13...exf5, gevolgd door Le6 en
Pd7(-c5), ziet er beter uit.

14.f6

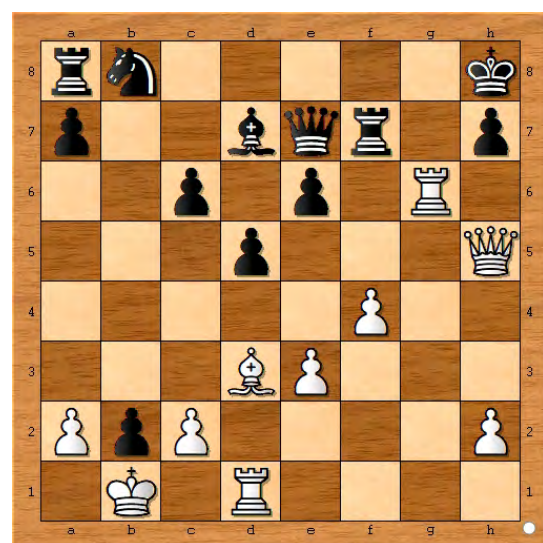
Deze tussenzet ziet er erg sterk uit en
ik speelde hem dan ook zonder al te

veel nadenken. Mysterieus genoeg
bleek ik even later zelf degene te zijn
die onder druk kwam te staan.

14...gxf6 15.Tg1+ Kh8 16.exf6 Dxf6 17.Pe2

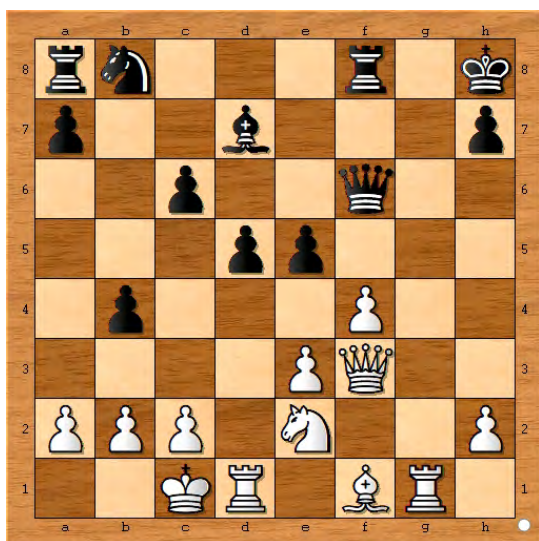
Dit was nog geen slechte zet, maar
het is jammer dat mijn
rekenvaardigheid tekortschoot om
het stukoffer 17.Ld3!! te
rechtvaardigen. 17...bxc3 18.Dh5
cxb2+ 19.Kb1 Tf7 20.Tg6 De7

en hier dacht ik dat ik niets had: na 21.De5+ Tg7 zijn er geen doorslaggevende argumenten. Maar een kalm zetje verandert dat oordeel totaal: 21.Tdg1! en er is geen verdediging tegen De5+ met mat. Met dank aan de loper op d7, die voorkomt dat zwarts paard komt helpen!

17...e5

Op zet 14 was mijn inschatting geweest dat de open g-lijn belangrijker is dan de centrale zwarte pionnenmassa. Terecht, vindt Fritz, die bij een rijtje verschillende varianten beoordelingen rond +1,5 geeft. Maar met zijn laatste zet laat zwart zien dat hij wel degelijk tegenspel heeft, iets wat ik niet had zien aankomen. 'Hoe kan dat nou? Was f6 toch niet goed? Kan ik mezelf dan zelfs in zo'n situatie niet vertrouwen?' waren van die gedachten die daardoor bij me opkwamen.

18.e4?!

Maar de fout zit pas hier! Nodig was eerst 18.Dg3 om de f-pion te ontpennen en e5 te bedreigen. Maar omdat ik dacht het van koningsaanval te moeten hebben, vreesde ik daarop Pa6 gevolgd door Tg8 met torenruil. Een typische Timo-beoordelingsfout: te veel waarde hechten aan aanvalsideeën (en daardoor over het hoofd zien dat de koning voorlopig redelijk veilig staat). Juist met stukkenruil kan wit verder komen, zoals Fritz me heeft laten zien: hoe minder er op het bord staat, hoe zwaarder het voordeel van de g-lijn gaat wegen. Deze variant vat het mooi samen: 18...Te8 (ik vertrouwde ook 18...e4 gevolgd door c5 en d4 niet, maar dan is 19.Pd4 goed: 19...c5 20.Pb3 zou zwart een pion kosten. Zo gevaarlijk is dat zwarte centrum niet.) 19.Lh3 Lxh3 20.Dxh3 Pa6 21.fxe5. De zwakte van de e-pion betekent niet veel nu het paard naar f4 kan, waar het o.a. Pg6+ dreigt. 21...Dxe5 22.Tg3 Tg8 23.Tdg1 en nu heeft wit zowel de dreiging 24.Dxh7+ als het idee van dubbele torenruil gevolgd door Dc8+.

18...Le6!

Een nuchtere dekkingszet, waarna wit zich kan gaan afvragen hoe hij eigenlijk zijn pion op f4 moet dekken.

19.Kb1

De enige manier om het materieel gelijk te houden was *19.f5 dxe4 20.Dxe4 Lxf5 21.Dxb4*. Dat is ook de keuze van de computer – tenslotte heeft zwart liefst vier geïsoleerde pionnen – maar ik zag de open b-lijn in combinatie met de naar b2 loerende zwarte dame niet zo erg zitten. Vandaar dat ik zwart liever de pion cadeau deed.

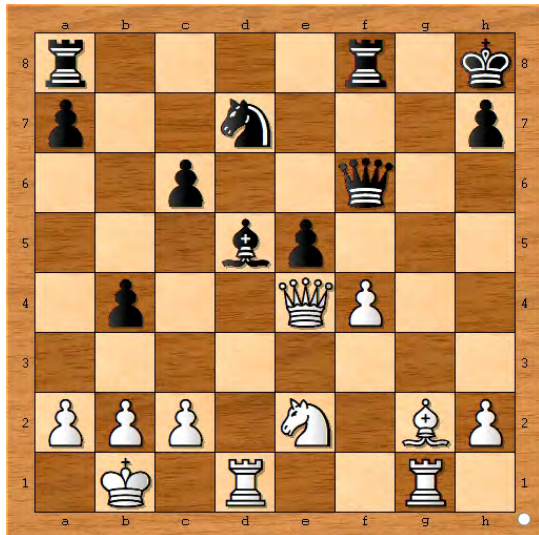
19...Pd7

Zwart geeft er de voorkeur aan zijn paard te ontwikkelen, nu dat eindelijk kan.

20.Lg2 dxe4

Hij blijft de f-pion versmaden en op activiteit spelen.

21.Dxe4 Ld5

22.Dxb4

Nu sla ik de pion maar alsnog, anders loop ik misschien zowel een achterstand in activiteit als in materiaal op.

22...exf4 23.Lxd5 Tab8?

Een rekenfout die een pion kost, of eigenlijk zelfs twee. Met *23...cxd5 24.Txd5 Tab8 25.Dd4 f3* had zwart een vervelende druk kunnen vasthouden.

24.Dd4 cxd5 25.Pxf4!

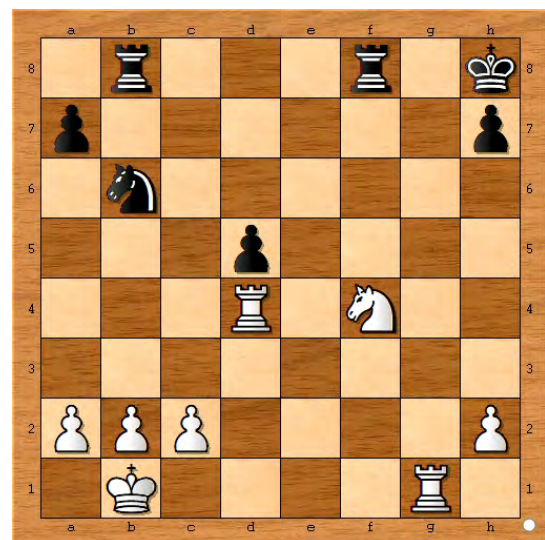
zwart vertrouwde me na afloop toe dat hij hier de penning van zijn dame had gemist.

25...Dxd4 26.Txd4

De pion op d5 staat ook op het menu.

26...Pb6

Zet een val waar ik met open ogen in tuimel.

27.Pxd5?

Eerst had *27.b3* gemoeten, waarna d5 alsnog valt. Het psychologisch slimme van de val is dat het een tweetrapsraket is. Eerst een penning die makkelijk is op te lossen, zodat ik te vroeg ophoud met rekenen.

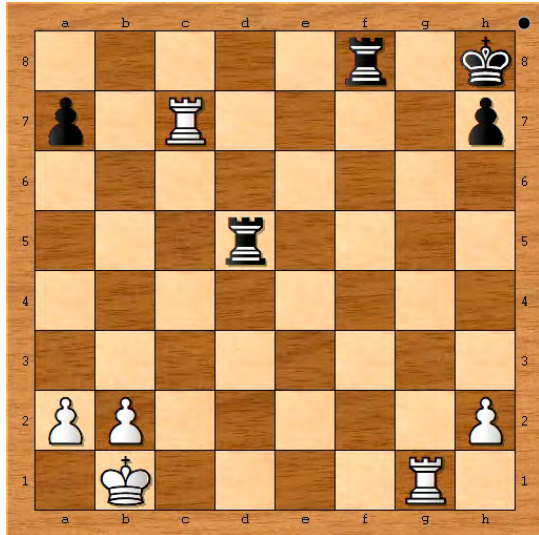
27...Tbd8

En nu heb ik toch gewoon *28.Tgd1?* O nee, na *28...Txd5 29.Txd5 Pxd5*

kleeft er een klein bezwaar aan

30.Txd5...

28.c4 Pxc4 29.Txc4 Txd5 30.Tc7

Zwart heeft dus dat tweede pionverlies voorkomen, maar hij staat er nog steeds een achter en de witte torens nemen sterke posities in. Zou dat genoeg zijn om te winnen? Wel als ik Tgg7 zou kunnen doen, leek me.

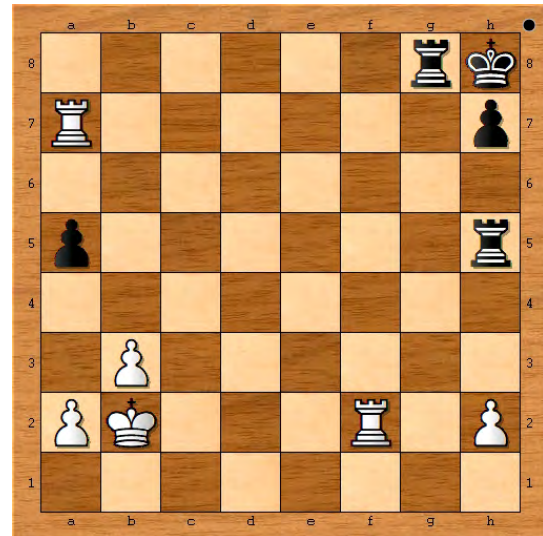
30...a5 31.Ta7 Th5 32.Tg2

Geen pionnenruil, want dan heeft zwart ook een vrijpion. Inmiddels was me duidelijk dat Tgg7 er niet inzat.

32...Tg8

En ook dat het niet mogelijk was de koning in zijn hoek vast te houden. Zwart had dus toch behoorlijke remisekansen.

33.Tf2 Tc8 34.b3 Tg8 35.Kb2

35...Tg7

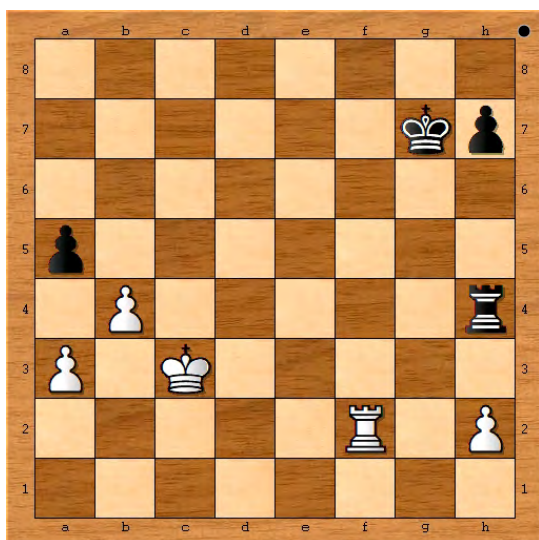
Hier was ik al bang voor, maar het blijkt de verliezende zet. Het vervolg maakt duidelijk dat zwart torenruil had moeten vermijden.

36.Ta8+ Tg8 37.Txg8+ Kxg8

38.Ka3

Dit heeft geen zin, al bederft het ook niets. Wit had een verrassend – tenminste voor mij – simpel winstplan: pion naar a3, koning naar voren, b4 doen en dan met Tb2 de toren achter de pion zetten. Met een vrijpion én een extra stuk op de damevleugel heeft hij dan eenvoudigweg een te groot overwicht. Zie: 38.a3 Kg7 (38...Th3 houdt de koning tegen. 39.b4 a4! Om b5 met Tb3+ te beantwoorden. Maar: 40.Kb1! Een ijzersterk pionoffer. Het idee is om na Tb3+, Tb2 te kunnen doen. 40...Txa3 41.b5 en de witte pion loopt door, terwijl de zwarte niet verder komt dan de tweede rij) 39.Kc3 (na meteen 39.b4 a4 40.Kb1

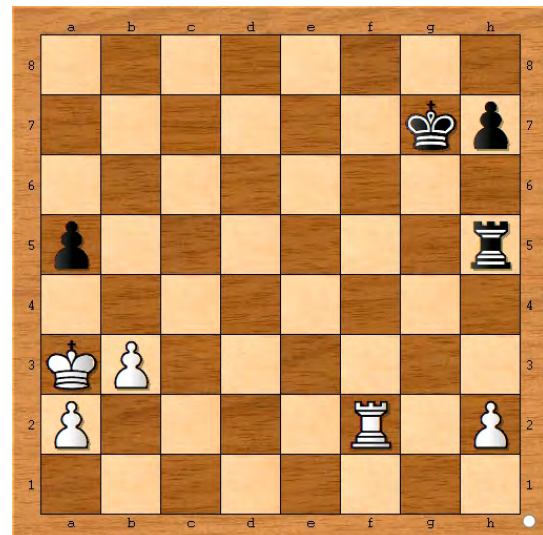
zou 40...Tb5 nog lastig zijn) 39...Th4 (tijdens de partij dacht ik dat 39...Th3+ hier afdoende was: de koning moet terug of zwart blijft schaak geven. Maar dat is gewoon niet waar: 40.Kc4 Th4+ 41.Kb5 Th5+ 42.Ka6 en de schaakjes zijn op, als zwart tenminste zijn a-pion niet wil verliezen. 42...Kg6 43.b4 enzovoort) 40.b4!

Weer is opofferen van de a-pion het sterkst. Na 40.Tb2 zou zwart nog kunnen proberen zijn koning erbij te halen. 40...Th3+ 41.Kc4 Txa3 42.b5 Hopla! 42...a4 43.Kb4 en wint.

38...Kg7?

Een black-out van zwart, waardoor wit zonder meer b4 kan spelen. Na 38...Th4 39.Kb2 Th5 40.a3 zouden we terug zijn bij de varianten van hierboven. De rest kan het zonder commentaar stellen.

39.Ka4 Kg6 40.a3 h6 41.b4 axb4 42.axb4 Te5 43.b5 Te1 44.Tb2 Kf6 45.b6 Te8 46.b7 Tb8 47.Ka5

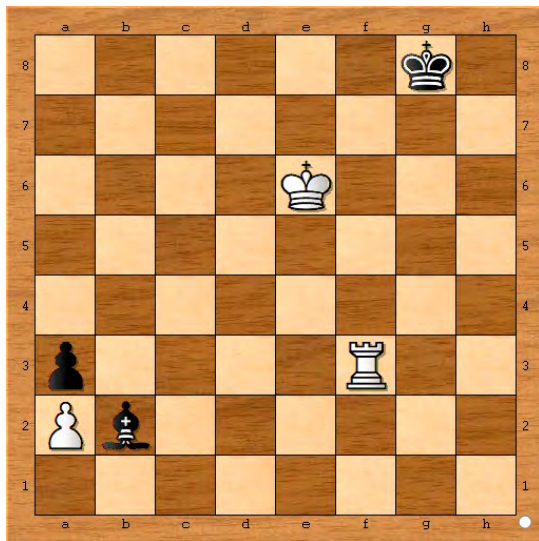
En omdat het vervolg 47...Ke7 48.Kb6 Kd7 49.Ka7 Kc7 50.Tc2+ zwart weinig meer interesseerde gaf hij het op.

1-0

Timman - Velimirovic

Herman Grooten op schaaksite.nl

Dit was de stand waarin deze partij afgebroken werd. Donner in de Volkskrant: "Deze stelling werd door collega Andriessen veel te optimistisch beoordeeld. Inderdaad is de stelling gewonnen, maar tegen de beste verdediging zal winst nooit binnen de vijftig zetten te bereiken zijn. Dit eindspel is een unicum. In de toernooipraktijk is het nog nooit voorgekomen, maar het werd in 1948 ontdekt door de theoreticus Chéron uit Zwitserland. Hij toonde aan dat wij hier met een derde geval te maken hebben dat een winstvoering meer dan vijftig zetten zonder slag- of pionzet vergt. De andere twee zijn, zoals bekend, sommige stellingen met de constellatie $K+2pP - K+pi$ en $K+T+L - K+T$. Van het onderhavige eindspel kon ik in mijn eindspelboek nog

zeggen, dat het een uitbreiding van de '50-zetten'-regel niet rechtvaardigde, omdat het nog nooit in de praktijk was voorgekomen. Nu dan dus wel! De afgebroken stand van Timman tegen Velimirovic is identiek bij Chéron te vinden. Deze geeft daarbij aan dat wit de zwarte pion geforceerd wint in 51 zetten. Aangezien de laatste slagzet van Timman voorviel op de 64ste zet, heeft hij reeds veertien zetten verbruikt en er nu nog 36 over. Tegen een perfecte verdediging zal hij dus niet meer kunnen winnen. Dat zou wel het toppunt zijn van ellende, die een schaker in het toernooi kan overkomen!" Tot zover Donner.

Ik geef vanaf dit moment alle zetten van Timman een uitroepteken als het volgens de tablebase de snelste weg naar de winst is.

Dat ook Velimirovic uitstekend verdedigde blijkt ook mijn aantekeningen. De partij verliep verder als volgt:

78. Ke7! Kh7 79. Tg3! Kh6 80. Kd6! Kh5 81. Kc5! Kh4 82. Tg8! Le5 83. Kd5 83. Kc4! 83... Lb2 84. Kc4 Lf6

Tot hier heeft Velimirovic zich optimaal verdedigd. Nu had 84...Le5! twee zetten langer geduurd.

85. Tg6! Lg5!

Wederom goed gevonden.

86. Kd3

86. Kd5!

86... Lc1 87. Ke4! Lb2

87... Kh5 had de executie met een zet uitgesteld.

88. Kf5

88. Kf4 was mat in 36, de tekstzet in 38.

88... Kh5 89. Td6 Kh4

Velimirovic lijkt het eindspel met bijna dodelijke precisie te kunnen verdedigen.

90. Td3! Lc1

Het is ongelooflijk dat hij opnieuw de enige zet vindt die het winstproces danig vertraagt.

91. Tc3

91. Td1 verdiende de voorkeur, maar het maakt niet zo heel veel uit.

91... Lb2 92. Te3! Lc1 93. Te1!

Ook Timman laat zich niet onbetuigd. Hij pakt nu ook weer de snelste weg naar de winst.

93... Ld2

De loper moet zo lang mogelijk op deze diagonaal blijven omdat hij veld f4 moet controleren.

94. Th1+! Kg3 95. Td1! Lb4

De loper is nu aan de andere kant van de diagonaal terecht gekomen en dat was de bedoeling van wits manoeuvres.

96. Td3+!

Dit is het tweede aspect van de winstvoering. De zwarte koning wordt naar 'onderen' gedrongen.

96... Kf2 97. Ke4 Ke2 98. Kd4

Lc5+ 99. Kc4 Le7

Volgens de tablebases een lichte onnauwkeurigheid: *99... Lf8* zou het einde een zet langer uitstellen.

100. Th3!

Weer de beste zet!

100... Ld6

En deze ook!

101. Kb3 Lf8 102. Th8! Ld6 103.

Ta8 1-0

Hier gaf Velimirovic zich gewonnen.

Op wits volgende zet valt pion a3 en dat bevrijdt wit van de 50-zetten-regel. Als Timman dan inderdaad de partij gewonnen heeft schrijft

Donner: *"Timman heeft zijn unieke eindspel tegen Velimirovic toch nog tot winst weten te voeren. En achteraf gezien volkomen terecht!"*

Natuurlijk was ook Velimirovic in het bezit van Chérans standaardwerk – en anders zullen de Russen hem zeker snel van een exemplaar hebben voorzien – maar het doorgronden van zo'n eindspel is nog iets anders dan er luchtigjes kennis van te nemen. De Joegoslavische grootmeester is er de man ook niet naar, hij mist het geduld om zoiets tot in de laatste details uit te analyseren. Het werd na de hervatting van de partij duidelijk dat hij niet begreep waar het in dit eindspel nu eigenlijk om gaat. Timman strooide hem zand in de ogen met een schijnmanoeuvre, wist daardoor vele tempi te winnen,

de winstprocedure dusdoende aanzienlijk te versnellen en nog lang voor de fatale 114de zet kon hij ten slotte de zwarte pion van het bord nemen."

Eigenlijk moeten we Donner vermanend toespreken.

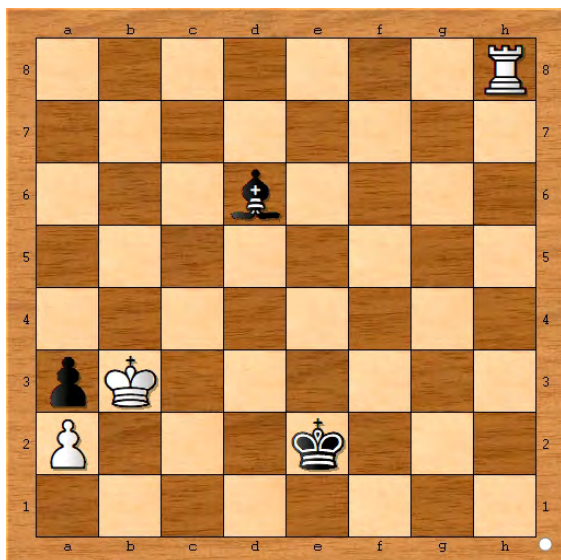
In zijn perceptie was de Joegoslaaf een speler die het eindspel niet onder de knie had. Maar nu we de tablebases hebben, blijkt de naakte waarheid. Velimirovic heeft op een paar momenten na, vrijwel optimaal verdedigd. We mogen er ook aan toevoegen dat Timman het eindspel fantastisch heeft behandeld! En natuurlijk verdient ook Chéron die al in 1949 hiermee bezig was ook de nodige credits. Zijn eindspelvoering heb ik overigens niet gecheckt met de databank.

Als Timman zich net niet weet te plaatsen voor het kandidatentoernooi, schrijft Donner een legendarisch geworden artikel getiteld "*Wat een fiasco! Wat een succes!*" Het eerste deel van deze kop slaat natuurlijk op het feit dat Timman zich ondanks goede perspectieven niet weet te plaatsen. Het tweede gedeelte ging over de geweldige storm van publiciteit die Timman had gegeneerd met zijn toernooi. Nederland was bevangen door een soort schaakkoorts die zijn weerga niet kende.

Misschien nog wel het meest hilarisch is als Donner het volgende schrijft:

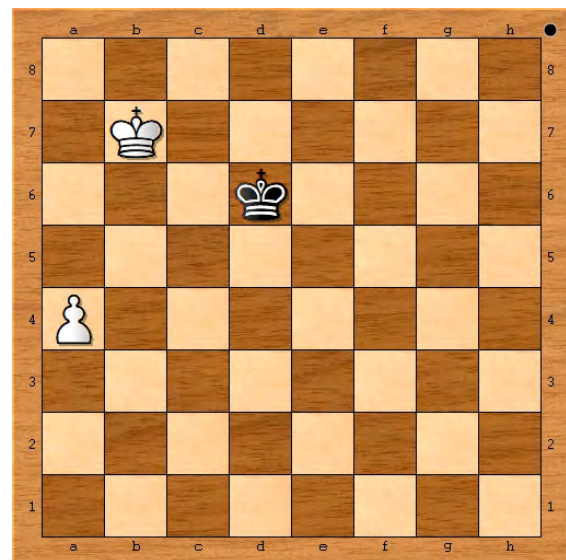
"Zeker vijftig maal ben ik opgebeld door mensen die meenden een snelle winst gevonden te hebben en vaak werd ik daarbij gesommeerd onmiddellijk Rio de Janeiro te bellen om Timman van hun 'vondst' op de hoogte te stellen. Het toernooi was al afgelopen, toen ik de week daarop nog werd opgebeld door een man, die duidelijk de wanhoop ten prooi was. Hij had ontdekt dat het toch remise was! 'Iedereen vergist zich, meneer Donner, ze zien iets over het hoofd. Ik kan het moeilijk uitleggen door de telefoon, want ik ben maar een zwak schaker, maar het is echt waar, meneer, en nu kan ik er niet meer van slapen. U moet mij helpen, meneer, ik word er gek van. Kan ik u niet even spreken, ik zit hier in een café aan het Spui, nog geen tien minuten van u vandaan'.

Dan moest hij maar langskomen, vond ik, en twee minuten later stond hij hijgend op de stoep, een grijzende zestiger uit Aalsmeer. Ik liet hem plaatsnemen achter mijn bureau en legde het zakschaakspelletje voor hem open. 'Welke stelling wilt u hebben?' 'Geef maar de stand waarin die Joegoslaaf opgaf'.

Ik zette het op, en hij begon de stukken te verschuiven. Zwarte koning naar e3, toren neemt pion, loper neemt, koning neemt, koning naar d4, koning naar b4, en met zijn tweeën in dribbelpasjes omhoog tot ze op b7 en d7 stonden. ‘Zo stond het in de krant,’ zei hij, tot het uiterste gespannen. Na mijn instemmende knik, plaatste hij daarop de zwarte koning ferm terug naar d6 en keek mij triomfantelijk aan. ‘Daar heeft niemand aan gedacht, aha!’.”

Ik onderbreek Donner even om de stelling te geven na de zetten
103. Ta8 Ke3 104. Txa3 Lxa3 105. Kxa3 Kd4 106. Kb4 Kd5 107. Kb5 Kd6 108. Kb6 Kd7 109. Kb7
 Wit moet meelopen om de zwarte koning de pas af te snijden en na
109... Kd6:
 Donner vervolgt: “Ik deed **a2-a4**.

In zichtbare verwarring keek de aanstormende theoreticus naar het bordje, vervolgens naar mij en toen weer naar het bord. Het duurde seconden lang voor het tot hem doordrong.

‘Daar heb ik niet aan gedacht’, stamelde hij, ‘natuurlijk, ook op het eind mag zo’n pion nog altijd twee stappen vooruit. Niet alleen in de opening, maar later ook nog! De hele partij eigenlijk!’
‘Ziet u’, zei hij even later, rustiger nu zonder zenuwslopende verantwoordelijkheid van zijn ontdekking, ‘in de opening weet ik het wel, ik speel zelf graag 1. e2-e4, maar in de schaakpartijen die ik thuis speel komt het eigenlijk nooit tot een eindspel en daarom heb ik er niet aan gedacht. Maar dank u, meneer, dank u, nu kan ik weer slapen’.

The Seventh Seal

*Scene uit de film “The Seventh Seal” (ofwel Det sjunde inseglet (1957))
geschreven en geregisseerd door Ingmar Bergman.*

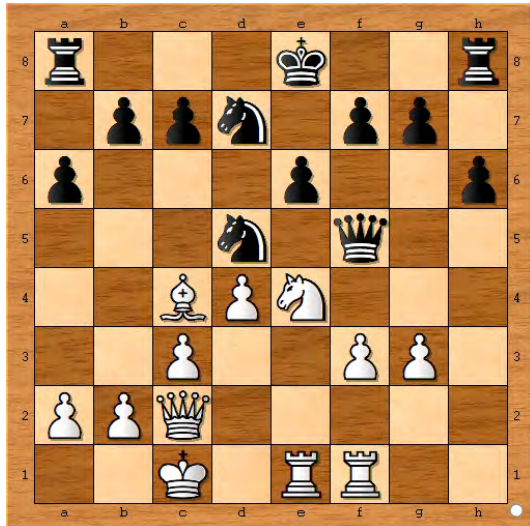
*Het verhaal in het kort: een kruisvaarder komt terug op zijn geboortegrond
waar de pest al een tijdje heeft huisgehouden. Hij ontmoet daar De Dood en
stelt voor een partij schaak te spelen met als inzet zijn leven...*

Oplossingen Rode Lopers combineren – aflevering 32

Stelling 1: peterad – iwillbeatu_23

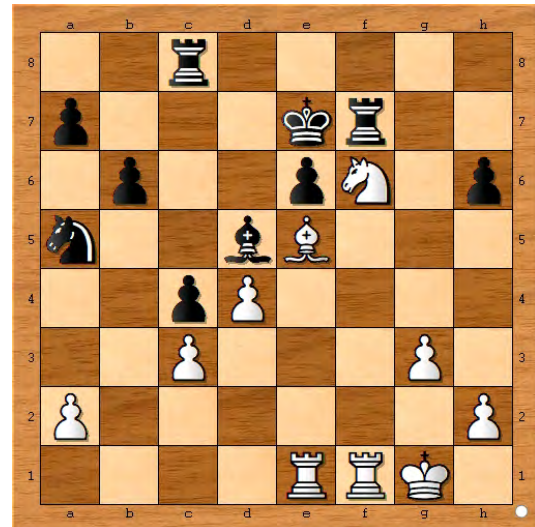
Online snelschaak chess.com 23-04-20

Mijn tegenstander deed zijn naam geen eer aan en werd zelf verslagen.
1. Pd6+! cxd6 2. Dxf5 dankzij de penning over de e-lijn kan zwart niet terugnemen. **1-0**

Stelling 2: Geurt van de Wal – Bob de Brabander

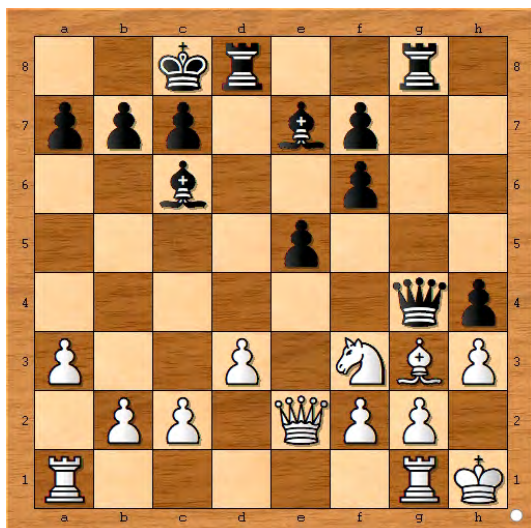
Interne Rode Loper 02-09-20

1. Pxd5 exd5 en nu het juiste aftrekschaakje met de loper. Niet **2. Lf4+** maar **2. Lg7+!** en zwart verliest een toren. Wellicht is het iets minder slecht voor zwart om in plaats van **1...exd5** weg te lopen met zijn koning. Hij levert dan een vol stuk in en staat evengoed totaal verloren. De tekstzet geeft de pointe van de combinatie weer.

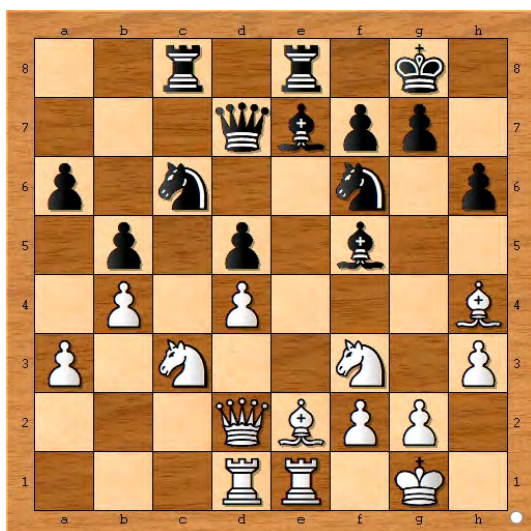
Stelling 3: Arnold van Gelder – Timo Können

Interne Rode Loper 03-04-20

1...hxc3! 2.hxc4 (Arnold is de beroerdste niet en laat Timo het mat op het bord brengen) **2...Th8+ 3.Ph2 Txxh2#**. Als wit de dame had laten staan, 2.fxc3, had zwart het ook op fraaie wijze kunnen afmaken. **2...Th8! 3.Kh2 Lxf3 4.Dxf3 Txxh3!! 5.gxxh3 Dxf3**.

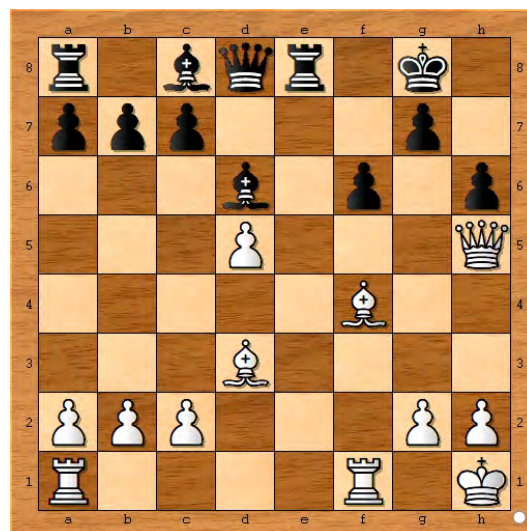
Stelling 4: peterdasch - wackosters
Online snelschaak lichess.com 29-10-20

Een op het oog gelijke stelling, maar waar zit de onbalans? **1. ... Pe4!** Valt de dame aan, dus wit heeft twee mogelijke reacties: dame weg of paard slaan. Optie 1 dame weg: het paard op c3 moet gedekt blijven, dus **2.Db2** lijkt het meest voor de hand te liggen. Daarop volgt **2... Pxc3 3.Dxc3 Pxb4! 4.Dd2 Pc2 5.Tf1 Pxa3**. Het is allemaal behoorlijk gedwongen. Zwart heeft twee krachtige verbonden vrijpionnen op de damevleugel. Optie 2 paard slaan: **2.Pxe4 dxe4 3.Lxe7 exf3!** Er staan nu twee stukken van wit aangevallen waarvan hij maar één in veiligheid kan brengen. Zwart komt een stuk voor.

Stelling 5: Timo Können – Geurt van de Wal

Interne Rode Loper 19-02-20

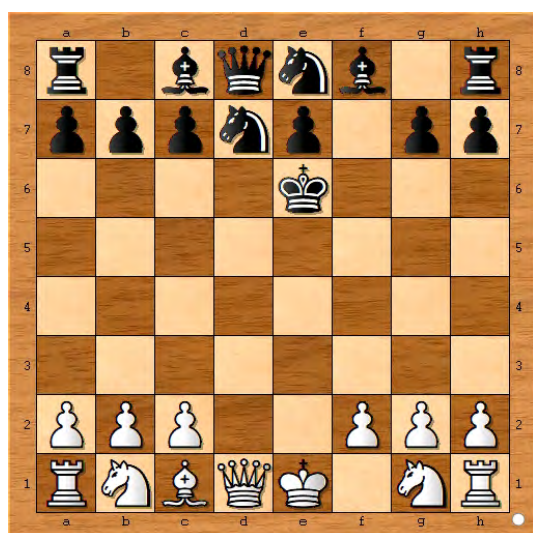

1.Lxh6! gxxh6 (andere zetten helpen ook weinig, bijvoorbeeld **1...Te5**

2.Dg6) 2.Dg6+ Kf8 3.Dh6+ en Geurt gaf het op wegens 3...Ke7 4.Dg7#, 3...Kg8 4.Lh7+ Kh8 5.Lg6+ Kg8 6.Dh7+Kf8 7.Df7# en varianten die hier zo op lijken dat de lezers ze volgens mij zelf kunnen aanvullen (na 3...Kf7 beginnen met 4.Lg6+).

Stelling 6: Timo Können– Daniel Weise

Correspondentiepartij 3 dagen per zet, beëindigd april 2020

Het was lastig om te beoordelen op welke moeilijkheidsgraad ik deze stelling moest indelen. Als maker van de rubriek heb ik er lang naar zitten staren en Timo had blijkbaar aan 3 dagen ook niet genoeg.

Daarom op plek 6. Maar als je de oplossing eenmaal ziet, lijkt het toch (bedrieglijk?) eenvoudig. Timo licht het als volgt toe: “Ik had een loper geofferd op f7 en deed nu 8.Pf3?, waarna Daniel zich met 8...h6! in

veiligheid bracht en won. Winnend voor wit was echter 8.Ph3!, waarna zwart de dreigingen Pf4+ en Pg5+ niet allebei kan pareren (en ook zijn dame kan niet meehelpen: 8...Pb6 9.Dxd8). Twee leuke matvarianten na 8...h6 9.Pf4+ zijn 9...Kf7 10.Dd5+ Kf6 11.De6+ Kg5 12.h4# en 9...Kf6 10.Dd3 g5 11.Dg6+ Ke5 12.De6+ Kd4 13.Le3#. De rest laat zich wel ongeveer vermoeden...”

